

Med lovændringen i 1981 blev det bestemt, at fondens formueafkast delvist skulle anvendes til finansiering af vedtagne pensionsforbedringer og delvist skulle henlægges til fonden for at oprettholde dennes realværdi.

Fonden skulle derved fra 1982 kun finansiere den del af udgifterne ved pensionsforbedringerne, der kunne dækkes af den såkaldte restrente. Siden finanslovforslaget for 1978 er denne restrente fastsat til 1,5 pct. af fondens formue.

Omlægningen med virkning fra 1982 medførte, at størstedelen af finansieringen af udgifterne til pensionsforbedringer blev overført fra fonden til statens almindelige udgiftsbudget.

Fra 1982–1986 blev 2. fase af pensionsforbedringslovene gennemført, mens grundlaget for gennemførelsen af 3. fase var bortfaldet ved ophævelsen af det særlige folkepensionsbidrag fra 1982.

Fra 1986–1995 er hele restrenten overført fra fonden til Socialministeriet. Det vil sige, at 1,5 pct. af fondens bogførte formue ved udgangen af året er overført til Socialministeriet i det efterfølgende år.

Den Sociale Pensionsfond har ligesom livsforsikringsselskaber, pensionskasser, ATP, LD og visse andre fonde m.v. været underlagt beskatning af formueafkastet fra 1983. I 1983 var beskatningen udformet som en midlertidig formueafgift på 2,5 pct. af formuen. Denne afgift blev afløst af realrenteafgiften fra 1984.

Siden fondens oprettelse har formueafkastet i form af renter og kursgevinster samt det særlige folkepensionsbidrag oversteget udgifterne i form af overførsler til Socialministeriet samt formue- og realrenteafgifter til staten. Det har medført en betydelig vækst i fondens formue, *jf. bilag 1*, der viser fondens indtægter og udgifter indtil 1994.

Ifølge loven om Den Sociale Pensionsfond er fondsmidlerne placeret i obligationer, herunder indeksobligationer.

Til Finansudvalget